

Sesijas dokuments

B9-0191/2023

22.3.2023

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. punktu

par 2022. gada ziņojumu par tiesiskumu — tiesiskuma situācija Eiropas Savienībā
(2022/2898(RSP))

Patryk Jaki

ECR grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par 2022. gada ziņojumu par tiesiskumu — tiesiskuma situācija Eiropas Savienībā (2022/2898(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 5. un 7. pantu,
 - ņemot vērā Padomes Juridiskā dienesta 2014. gada 27. maija atzinumu „Komisijas paziņojums „Jauns ES mehānisms tiesiskuma nostiprināšanai - atbilstība Līgumiem””,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā Savienība ir dibināta, pamatojoties uz LES 2. pantā noteiktajām vērtībām; tā kā LES 2. pants Savienībai nepiešķir nekādu kompetenci pēc būtības un tajā ir tikai uzskaitītas konkrētas vērtības, kuras gan Savienības iestādēm, gan tās dalībvalstīm būtu jāievēro, kad tās rīkojas to pilnvaru robežās, kuras tām ir piešķirtas ar Līgumiem, un nepārkāpjot minētās robežas; tā kā LES 2. pants attiecas ne tikai uz dalībvalstīm, bet galvenokārt uz Eiropas Savienību; tā kā tiesiskumam galvenokārt būtu jāattiecas uz ES iestādēm;
- B. tā kā Savienības kompetences robežas ir noteiktas, vadoties pēc kompetences piešķiršanas principa, tas nozīmē, ka Savienībai ar Līgumiem nepiešķirta kompetence nemainīgi ir dalībvalstu kompetence;
- C. tā kā tikai LES 7. pantā ir paredzēta Savienības kompetence uzraudzīt tiesiskuma — kā Savienības vērtības — piemērošanu; tā kā LES 7. pants nav līdzeklis tajā aprakstītās procedūras tālākai attīstīšanai vai grozīšanai;
- D. tā kā tas, ka nav panākta vienošanās par tiesiskuma definīciju un vienotu sistēmu tiesiskuma ievērošanas novērtēšanai ES līmenī, ko vienādi piemēro visām dalībvalstīm, nozīmē, ka tiesiskuma jēdziens dažādās dalībvalstīs tiek interpretēts atšķirīgi;
- E. tā kā 2022. gada ziņojumā par tiesiskumu ir sniegti ieteikumi katrai dalībvalstij, lai gan Komisijai nav attiecīgas kompetences; tā kā dalībvalstīm paredzētos ieteikumus tiesiskuma jomā var īstenot tikai saskaņā ar LES 7. panta 1. punktā noteikto procedūru,
1. pieņem zināšanai Komisijas trešo gada ziņojumu par tiesiskumu; uzskata, ka Komisijai nav kompetences, kas tai ļautu sagatavot šādu ziņojumu;
 2. norāda uz to, ka tiesu sistēmas, korupcijas apkarošanas regulējums, plašsaziņas līdzekļu plurālisms un daži institucionāli jautājumi, kas saistīti ar līdzsvara un atsvara sistēmu, ir daļa no Komisijas ikgadējā pārskata par tiesiskuma situāciju dalībvalstīs; norāda, ka Komisija nav kompetenta noteikt, vai situācija katrā dalībvalstī liecina par pozitīvu vai negatīvu tendenci, kas varētu kalpot par piemēru citām dalībvalstīm;
 3. norāda, ka salīdzinājumā ar iepriekšējiem gada pārskatiem nav uzlabojumu; norāda, ka Komisijai joprojām ir grūti definēt, kas ir tiesiskums, jo tās ziņojumā par tiesiskumu ir

aprašķtķtas daudzas daŗķādas LES 2. pantķ uzsķaitķtķs vķrtķbas;

4. pieņem zinķŗŗanai Komisijas veikto dalķbvalstu tiesu sistķmu neatķarķbas, kvalitķtes un efektivķtķtes uzraudŗķbu; uzsķata, ka valsts struktķru, jo ķpaŗi tiesu iestķŗu, organizķcija un darbķba ir viena no jomķm, kurķs dalķbvalstis nav nodevuŗas nekķdu kompetenci ES, taŗu norķda, ka, neraugoties uz to, Komisija tķs jebkurķ gadķjumķ izvķrtķ; pauŗ noŗķķlu par ES Tiesas kompetenŗu paplaŗinķŗanu, piemķram, lietķ C-121/21, kas apdraud uzticķŗanos Eiropas Savienķbai un proporcionalķtķtes un lojalķtķtes principus, kas tieŗi izriet no Lķgumiem; nosoda to, ka EST spriedusi, pķrsniedzot savas pilnvaras;
5. ar baŗķķm norķda, ka ziņojumķ ir ne tikai norķdķŗs uz (objektķvķiem) faktiem, bet arķ iekļauti vķrtķjoŗi (subjektķvi) apgalvojumi, tos skaidri nenodalot; atķķrtoti uzsver to, ka, novķrtķjot lķdzķgus tiesiskos regulķjumus, kas ir spķkķ daŗķādas dalķbvalstķs, Komisija daŗķs dalķbvalstķs bieŗi vien novķrtķ risinķjumus, kas atŗķķiras no identiskiem risinķjumiem, kuri jau ir ieviesti citķs dalķbvalstķs; nosoda Komisijas nevienlķdzķgo attieksmi pret dalķbvalstķm, kas apraŗķtķta tķs ziņojumos;
6. prasa sagatavot ziņojumu par tiesiskumu Savienķbas iestķdķs, tostarp par ES kompetenŗu ļaunprķtķgu izmantoŗanu, lobķŗanu, favorķtķsmu attieckķbķ uz atseviŗķķķm valstķm vai uzņķmumiem un nepieņemamiem ideoloŗķskķiem aizspriedumiem; pauŗ noŗķķlu par to, ka EST arvien vairķk pķrsniedz savas Lķgumķ noteiktķs kompetences un ir pieņķmusi nolķmumus, pķrsniedzot tai pieŗķķirtķs pilnvaras; atbalsta daŗu dalķbvalstu pieaugoŗo pretestķbu ievķrot EST nolķmumus, pamatojot to ar suverenķtķti vai ņo nolķmumu neatbilstķbu attieckķgķs valsts konstitķcijai; uzsķata, ka ņķda notikumu attķstķba Tiesķ rada sistķmiskus draudus Savienķbas pastķvķŗšanai; tķdķļ uzsķata, ka turpmķkajos gada ziņojumos no EST nolķmumiem izrietoŗo problķmu ietekme uz Savienķbas juridisko struktķru un principiem bķtu jķuzsķata par nopietniem pķrkķpumiem, kas ietverti Tiesas vķrtķjumos;
7. uzsver, ka dalķbvalstu dalķba Komisijas ikgadķjķ dialogķ par tiesiskumu nav obligķta; pauŗ izpratni attieckķbķ uz tķm dalķbvalstķm, kuras ir nolķmuŗas pķrtraukt sadarbķbu ar Komisiju, jo ķpaŗi tķdķļ, ka tķ ir pieļķvusi metodoloŗķskķs kļķdas ziņojumu sagatavoŗanķ un ka ir nevienlķdzķga attieksme pret daŗķādam dalķbvalstķm;
8. aicina Komisiju pķrtraukt izmantot tiesiskuma un pamattiesķbu aizsardŗķbu kķ iegastu, lai politiski ietekmķtu atseviŗķķas dalķbvalstis nolķķķ mainķt demokrķtiski apstiprinķtu politiku, kas nepķrprotami ir dalķbvalstu kompetencķ;
9. uzsver, ka vienķgķ iespķja Savienķbai iejaukties jautķjumos, kuri saistķti ar to, kķ dalķbvalstis ievķro Savienķbas vķrtķbas kķ tķdas, ir LES 7. pants; uzsver, ka LES 7. pantķ iekļautais uzsķaitķjums ir pilnķgs un izsmķļoŗs; atzķst Padomes vadoŗo lomu notiekoŗķjķs procedķrķs saskaņķ ar LES 7. pantu;
10. uzsver, ka lķdz ņķm nav konstatķts, ka kķda dalķbvalsts bķtu pķrkķpusi LES 2. pantķ uzsķaitķtķs vķrtķbas, un neviena dalķbvalsts pat nav tikusi atzķta par tķdu, kurķ pastķv nopietns risks, ka ņķs vķrtķbas varķtu tikt pķrkķptas; pauŗ noŗķķlu par to, ka Padome izvairķs no balsoŗanas, kas paredzķta LES 7. panta 1. punkta procedķrķ; uzsver, ka ņķ procedķra nebķtu nevajadzķgi jķpagarina; mudķna Padomi ieplķnot balsoŗanu un tķdķjķdi pabeigt procedķru;

11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Padomei un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai.